

ἍΓΙΟΣ ΚΥΤΤΡΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

– Μαρτυρία Ὁρθοδόξου Ἦθους ἢ συγκρητιστικὴ συνύπαρξις;	289
– Ἀπὸ τίς δραστηριότητες τοῦ Πνευματικοῦ μας Κέντρου «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» Κολωνοῦ Ἀθηνῶν	291
– Ἐνημερωτικὴ Ἐκδήλωσις στὴν Βόρειο Ἑλλάδα	292
– Οὐράνια Ἀποκάλυψις στὸν Ἅγιο Μακάριο τὸν Αἰγύπτιο (Γ΄)	293
– Ἐπίσκεψις στὴν Ρουμανία	296
– Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐξαρχίας μας στὴν Ἀμερικὴ	297
– Ἡ αἴρεσις ὡς «μεγάλῃ δυσωδία» - Ἀπὸ τὰ ἀσεβῆ δόγματα τοῦ Ὁριγένους στὸν Οἰκουμενισμὸ	298
– Ἀφιέρωμα στὸν Ἅγιο Ἀρχιεπίσκοπο Ἰωάννη Μαξίμοβιτς	300
– «Ἐἶπε Γέρων» - Ποῖον τὸ ἔργον τοῦ Μοναχοῦ; (Ἀγίου Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου)	304
Νέες Κάρτες/Εἰκόνες	

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς,
Ἀρχιεπίσκοπος Σαγγάης καὶ Σάν Φραντσίσκο.
Εἰκόνα ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, 2004.

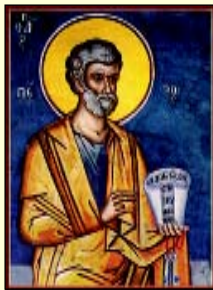
Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἡ περιοχὴ Διπτόταμα τῆς Αἰτωλοακαρνανίας,
ὅπου εὐρίσκεται τὸ Ἱερὸ Μετόχιό μας τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• **Ἰδιοκτήτης:** Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • **Ἐκδότης – Διευθυντής:**
Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • **Συντάσσεται** ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • **Τηλέφωνο** Ἱ. Μονῆς:
210 2411380. • **Telefax:** 210 2411080. • **E-mail:** Kyprianos@synodinresistance.org • **Ἰστοσελίδα**
στὸ Διαδίκτυο: www. synodinresistance.org • **Υπεύθυνος Τυπογραφείου:** Γ. Κουκουδάκης, Βουλγα-
ροκτόνου 40, τηλ.: 210 6461660. • **Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ** νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ.
Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ἐνα πολὺ ἐπίκαιρο ἐρώτημα:

Μαρτυρία Ὁρθοδόξου Ἦθους ἢ συγκρητιστικῆ συνύπαρξις;

*«Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἵνα ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες δοξάσωσι τὸν Θεόν»*

(Α΄ Πέτρο. 6΄ 12)

CΤΙΣ ἡμέρες μας ἐπαναδιώνουμε καὶ ἀντιμετωπίζουμε, ὡς Χριστιανοί, μίαν ἱστορικὴ πρόκλησι, ἓνα κοινωνικὸ φαινόμενο, τὸ ὁποῖο εἶχε διώσει ἔντονα ὁ πρῶτος Χριστιανισμός: τὸ παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον.

Λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, πολιτισμοί, ἔθνη καὶ θρησκείαι συνθέτουν τὸ πολύμορφο πλαίσιο, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινοῦνται πλέον καθημερινῶς οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἀναπτύσσουν μὲ ἀλλοδόξους, ἀλλοπίστους καὶ ἀλλοθνεῖς ἓναν διάλογο ζωῆς ἐν τῇ πράξει.

Τόσον οἱ ἀλλοτριωμένοι ἐκ τῶν ὀρθοδόξων *Οἰκουμενισταί*, ὅσον καὶ οἱ ἐκκοσμηκευμένοι πολιτικοὶ καὶ διανοούμενοι, προσπαθοῦν μὲ ποικίλους τρόπους νὰ ἐπιβάλλουν ἰδικούς τους κανόνες, προκειμένου νὰ ἔχη ἐπιτυχία αὐτὸς ὁ ἀναπόφευκτος διάλογος ζωῆς.

Ἡ προσπάθειά τους αὐτὴ καταβάλλεται στὴν προοπτικὴ πάντοτε τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως καὶ τῆς ἀπροσκόπτου συμμετοχῆς στὰ ἀγαθὰ τοῦ ἐπιγείου χιλιαστικοῦ παραδείσου· ἀλλὰ -γιατί ὄχι;- καὶ στὴν προοπτικὴ μιᾶς συγκλίσεως καὶ συγκρητιστικῆς συνθέσεως, ὅποτε ἡ στάσις τελικὰ ἔναντι τῆς Ἀληθείας καὶ ἡ σχέσις μας μὲ Αὐτὴν νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴν ἐνοχλῆ κανένα.

* * *

Εν τούτοις, οἱ εὐσεβεῖς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, «Πνεύματι περιπατοῦντες»¹, ἔχουν ὡς σταθεροὺς Ὁδηγοὺς στὴν ἐπίγεια πορεία τους πρὸς τὴν Ὁδόγην Ἡμέραν, ὄχι τοὺς θρησκευοποιημένους ποιμένας, ἀλλὰ τὰ θεωμένα μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοὺς θεοφόρους καὶ φωτοφόρους Ἀποστόλους, Πατέρας καὶ Διδασκάλους.

Ἐν προκειμένῳ, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Πέτρος μᾶς προτρέπει μὲ ἔμφασι νὰ μὴ λησμονοῦμε ἓναν θεμελιώδη κανόνα, εὐρισκόμενοι πλέον ἀνάμεσα στὰ πολυειδῆ καὶ πολυώνυμα σύγχρονά μας «ἔθνη»: τὴν «καλὴν ἀναστροφὴν»².

Ὁ Κορυφαῖος ὑπενθυμίζει στοὺς εὐσεβεῖς, οἱ ὁποῖοι συμβιδιώνουν μὲ ἀπίστους, ἀσεβεῖς, κακοδόξους, αἰρετι-

κοὺς καὶ ἑτεροθρήσκους,

«νὰ ἔχουν καλὴν συναναστροφὴν καὶ ζωὴν ἐνάρετον», «νὰ εἶναι στολισμένοι μὲ ἦθη εὐαγγελικὰ καὶ μὲ ἀρετὰς χριστιανικὰς»³.

Αὐτὴ ἡ θεομακάριστος «καλὴ ἀναστροφή», ἡ ἐν Χριστῷ ἀξιοπρεπὴς καὶ συνεπὴς συμπεριφορὰ καὶ διαγωγὴ τῶν εὐσεβῶν, ὡς **Μαρτυρία Ὁρθοδόξου Ἦθους**, προσελκύει τὴν ἰδιαίτηρη προσοχὴ («ἐποπτεύσαντες»²) τῶν ἀλλοτρίων καὶ ἐν συνεχείᾳ ὠθεῖ αὐτοὺς στὴν γνῶσι τῆς Ἀληθείας καὶ τὴν ἐπίγνωσι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Ἡ προτροπὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου γιὰ τὴν «καλὴ ἀναστροφή» ἀποτελεῖ σαφὴ ἀπήχησι τῶν λόγων τοῦ Σωτῆρος μας: ➔

«Οὕτω λαμψάτω τὰ φῶς ὑμῶν ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν
ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν
Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς»⁴.

Τὴν κεφαλαῖωδη αὐτὴν ἀλήθεια, γιὰ
τὴν πνευματικὴ καὶ ἱεραποστολικὴ δύ-
ναμι τῆς «καλῆς ἀναστροφῆς», διεκήρυξε
καὶ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, μὲ ἐξαιρετικὴ
μάλιστα ἔμφρασι:

«Κανεῖς δὲν θὰ ἦταν εἰδωλολάτρης, ἂν
ἤμεθα πραγματικοὶ Χριστιανοί· ἂν
ἐφυλάγαμε τὶς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ ὅταν
μᾶς ἀδικοῦσαν καὶ ὅταν μᾶς ἄρπαζαν τὰ
ιδικά μας· ἂν εὐλογοῦσαμε ὅταν μᾶς
ὑβρίζαν· ἂν εὐεργετούσαμε ὅταν ἐδεινο-
παθοῦσαμε. Κανεῖς δὲν θὰ ἦταν τόσο
θηρίο, ὥστε νὰ μὴν τρέξῃ πρὸς τὴν
εὐσέβεια, ἂν ἀπὸ ὅλους μας ἐτηρεῖτο αὐτὴ
ἡ τακτικὴ»⁵.

* * *

Ο Φωστὴρ τοῦ Ἄθωνος, ὁ Ὅσιος
Νικόδημος, ἀναφέρει τὴν ἐξῆς
θαυμαστὴ, χαριτωμένη καὶ οἰκοδομητικὴ
«ἱστορία ὅπου διηγοῦνται πολλοὶ ἀξιό-
πιστοι» καὶ ἡ ὁποία ὑπομνηματίζει
ἄριστα τὴν ἀνωτέρω διδαχὴ τοῦ Κορυ-
φαίου:

Ἦσαν «δύο χωρία πλησιόχωρα» εἰς
τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, «ἀπὸ τὰ ὅποια εἰς
μὲν τὸ ἓνα ἦτον Τούρκοι μόνον χωρὶς
Χριστιανῶν, εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἦτον μόνον
Χριστιανοί.

Οἱ Τούρκοι οὖν ἐκεῖνοι ἦτον πολλὰ
σκληροὶ καὶ ἀπάνθρωποι, καὶ ἐπροξένουν
πολλὰς τυραννίας εἰς τοὺς Χριστιανούς·
κατὰ θεῖαν δὲ ὀργήν, ἠκολούθησέ ποτε μία
θανατηφόρος ἀσθένεια εἰς μόνον τὸ
χωρίον τῶν Τούρκων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
ὅλοι σχεδόν, μικροὶ καὶ μεγάλοι καὶ
ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἦτον κληνῆρες καὶ
κατάκοιτοι εἰς τὸ στῶμα.

Τότε ἓνας φρονιμώτατος καὶ θεοφοβού-
μενος Χριστιανός, ὁ πλεόν γεροντότερος

ἀπὸ τοὺς ἄλλους, βλέπωντας αὐτοὺς εἰς
τοιαύτην ἐλεεινὴν κατάστασιν, τοὺς
εὐσπλαγχνίσθη ὅθεν συνάξας ὅλους τοὺς
Χριστιανούς, ἐσυμβούλευσεν αὐτοὺς νὰ
λησμονήσουν τὰς τυραννίας ὅπου οἱ
Τούρκοι τοὺς ἐπροξένουν, καὶ νὰ θελή-
σουν ὅλοι νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς Τούρκους
εἰς τὴν ἀσθένειάν τους, φυλάττοντες τὴν
ἐντολήν τοῦ Κυρίου, τὴν λέγουσαν:
“ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθο-
ποιεῖτε αὐτούς”· συμβουλεύσας δέ, τοὺς
ἔπεισε καὶ ἔτι ὅλοι πηγαίνοντες εἰς τὸ
χωρίον καὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὰ ὀσπήτια
τῶν Τούρκων, ἐπιμελήθησαν αὐτοὺς καὶ
ὑπερέτησαν ἕως οὗ ἔγιναν ὑγιεῖς.

Τότε οἱ Τούρκοι ἐκεῖνοι, βλέποντες τὴν
τοσαύτην καλωσύνην καὶ ἀνεξικακίαν
τῶν Χριστιανῶν, ἐθαύμασαν πῶς ἔχουν
τοιαύτην πίστιν καὶ τοιοῦτον Θεόν, ὅπου
τοὺς διδάσκει νὰ μὴν ἀποδίδουν κακὸν
ἀντὶ κακοῦ· ὅθεν συναχθέντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ
καὶ κοινολογησάμενοι τὴν ὑπόθεσιν, ὅλοι
μὲ κοινὴν γνώμην ἐβαπτίσθησαν καὶ
ἔγιναν Χριστιανοί.

• Ἴδου ἡ “καλὴ ἀναστροφή” τῶν
Χριστιανῶν, πῶς πειθεὶ ὀλόκληρα χωρία
νὰ πιστεύουν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἀκο-
λούθως νὰ δοξάζουν Αὐτόν»⁶.

1. Α΄ Πέτρ. 6΄ 11.

2. Α΄ Πέτρ. 6΄ 12.

3. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἑρμηνεία εἰς
τὸ Α΄ Πέτρ. 6΄ 12.

4. Ματθ. ε΄ 16.

5. Ἱ. Χρυσόστομος, PG τ. 62, στλ. 551/Εἰς τὴν
Α΄ Τιμοθ., Ὁμιλία Ι΄, § γ΄.

6. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἑρμηνεία εἰς
τὰς Ἑπτὰ Καθολικὰς Ἐπιστολάς, σελ. 99-100,
ὑποσημ. 2, Ἐνετίησιν 1806.

Ἀπὸ τὶς δραστηριότητες τοῦ Πνευματικοῦ μας Κέντρου «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» Ἀθηνῶν

α. Ἑορτὴ Κατηχητικοῦ

ΤΗΝ Κυριακὴ Ἐ΄ τῶν Νηστειῶν, 27.3.2006 ἐκ.ἡμ., πραγματοποιήθηκε μίᾱ ὥραία Ἐκδήλωση τοῦ Κατωτέρου Κατηχητικοῦ (τὰ «Ἡλιοτρόπια»), τὸ ὁποῖο λειτουργεῖ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ ὁμωνύμου Πνευματικοῦ μας Κέντρου, στὸν Κολωνὸ (Πατρῶν 12) Ἀθηνῶν, δύο μόλις ἡμέρες μετὰ τὴν Πανήγυρι αὐτοῦ.

Ἡ Ἑορτὴ ἦταν ἀφιερωμένη στὸ «Κρυφὸ Σχολεῖο» καὶ ἐν γένει στὴν διπλὴ Ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου, τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἐλευθερίας.

Τὰ παιδιὰ, μετὰ τὴν καθοδήγησι τῆς εὐλαβοῦς Κατηχήτριάς τους δίδοις Μαρίας Κουκοβίνου, Φοιτήτριας τῆς Νομικῆς, παρουσίασαν τὸ γεμᾶτο θρησκευτικὸ καὶ ἐθνικὸ παλμὸ πρόγραμμά τους στὴν Αἴθουσα Ὁμιλιῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, ἐνώπιον τῶν γονέων τους καὶ τῶν ἐνοριτῶν, μετὰ τὴν εὐλογία καὶ ἐπίβλεψι τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου Πρωτοπ. π. Ἀποστόλου Καγιόγλου.

β. Περιφορὰ Ἐπιταφίου

Ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» Κολωνοῦ Ἀθηνῶν καὶ ἡ Λιτάνευσις τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.

γ. Μουσικὴ Ἐκδοσις

Πρὸ τοῦ Πάσχα, ἐκυκλοφόρησε ἕνας Ψηφιακὸς Δίσκος (CD) μετὰ Ὑμνους στὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς Θεοτόκου καὶ στὸν Ἅγιον Νικόλαο, τοὺς ὁποίους ἀποδίδει ὁ Χορὸς Ἱεροψαλτῶν «Ἅγιος Νικόλαος», ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ ὁμωνύμου Πνευματικοῦ μας Κέντρου στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν κ. Ἐλευθερίου Καραμέτση.

Ἐνημερωτικὴ Ἐκδήλωση στὴν Βόρειο Ἑλλάδα

ΤΗΝ Κυριακὴν Ἐ τῶν Νηστειῶν, 27.3.2006 ἐκ.ἡμ., μετὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ὁ Ἱερός Μετοχιακὸς Ναὸς μας τῶν Ἁγίων ἸΒ' Ἀποστόλων Κυμίνων Θεσσαλονίκης διοργάνωσε, ὅπως καὶ τὸ προηγούμενο ἔτος, ἐνημερωτικὴ Ἐκδήλωσι στὴν Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Δήμου Ἀξιοῦ Θεσσαλονίκης, τῆς ὁποίας τὸ θέμα ἦταν τὸ ἴδιο μὲ ἀυτό τῆς Ἐκδηλώσεώς μας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν Ἀθήνα: «Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμενισμὸς - Παποκεντρικὴ Παγκοσμιότης καὶ “Ἀόρατος Ἐνότης” τῆς Ἐκκλησίας» ἔτσι, ἡ Ἐκδήλωσις αὐτὴ ἀποτελοῦσε ὄντως μία φυσικὴ «προ-έκτασις» ἐκεῖνης.

Στὴν συντομειωμένη αὐτὴ «ἐπανάληψι», ἔγινε μία Ὁμιλία ἀπὸ τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Γλυκερίο Ἁγιοκυπριανίτη καὶ προσβλήθη ἡ γνωστὴ ἤδη ταινία μας (25') μὲ τίτλο: «Παποκεντρικὴ Παγκοσμιότης καὶ ἀλλοτρίωσι τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν».

Στὴν ἐπιτυχῆ αὐτὴ Ἐκδήλωσι παρέστησαν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ Ἐφημέριος Κατερίνης Αἰδεσιμ. π. Βιτάλιος Ἀλμανίδης καὶ ἀρκετοὶ εὐσεβεῖς. □

← Ἡ ὄνομασία τοῦ Χοροῦ ὀφείλεται στὸν δεύτερο ἰσόγειο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀφιερωμένος στὸν Ἅγιο Νικόλαο Ἀρχιεπίσκοπο Μύρων τὸν Θαυματουργό.

Τὸ ὥραϊο, ἀξιόλογο καὶ ἀξιοπρόσεκτο αὐτὸ μουσικὸ ἔργο ἔχει σκοπὸ, μέσῳ τῆς διαθέσεώς του, νὰ συμβάλῃ στὴν ἐνίσχυσι τοῦ Φιλανθρωπικοῦ καὶ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

- Τιμᾶται: € 10.
- Παραγωγή, Κεντρικὴ Διάθεσις καὶ ©: Βιβλιοπωλεῖον «Νέον Θαβώρ», Χαλκοκονδύλη 46, Ἀθήνα. Τηλ. καὶ Τηλεανίγρ.: 210 5227096.
- Διατίθεται καὶ στὴν Ἐκθεσι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Βιβλιοπωλεῖον – Ἐκκλησιαστικὰ εἶδη

«NEON ΘΑΒΩΡ»

- Ὁρθόδοξα βιβλία - Ἐκδόσεις - Ἀγιογραφίες - Εἰκόνες
- ➔ Διατίθενται καὶ ὅλες οἱ ἐκδόσεις καὶ οἱ ὀπτικο-ακουστικὲς παραγωγές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς Ἀττικῆς.
- Χαλκοκονδύλη 46,
- τηλ./fax: 210 5227096

Οὐράνια Ἀποκάλυψις στὸν Ἅγιο Μακάριο τὸν Αἰγύπτιο περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου μετὰ θάνατον*

(συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεύχος)

– **ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ**, ἀποκρίνεται ὁ Ἄγγελος, εἶναι φιλόανθρωποι καὶ σπλαγχνικοί γιὰ ὅλους σας, καὶ σὰς βλέπουν μὲ ἀγάπη κ' εὐμένεια. Ὡστόσο, ἡ ἀπὸ μέρους τῶν ἀνθρώπων ἀγνωμοσύνη καὶ ἀχαριστία τοὺς θυμώνει καὶ τοὺς ἐξοργίζει. Ἀκόμη, πρέπει νὰ σοῦ πῶ, ἅγιε Γέροντα, πὼς καὶ οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἔχουν πολλὴ ἀγάπη κ' εὐσπλαχνία γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἐπεὶδὴ ἐξαιτίας καὶ χάρη στὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων εἶδαν κι αὐτοὶ καὶ γνώρισαν τὰ μεγάλα παράδοξα τοῦ Θεοῦ. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτοῦς, ὅμως, ἡ Κυρία καὶ Δέσποινά μας, ἡ Θεοτόκος, φροντίζει πῶς πολὺ ἀπ' ὅλους τὸ ἀνθρώπινο γένος. Θὰ ἔπρεπε, ἅγιε πάτερ μου, ὁ κάθε ἄνθρωπος νὰ ἔχει συνεχῶς στὸ στόμα του τὸ ὄνομα τῆς Θεοτόκου, μ' εὐχαριστία κ' εὐγνωμοσύνη. Μὰ ὁ διάβολος τὸν ξεγέλασε καὶ τὸν ἔρριξε στὰ βάραθρα τῆς ἀχαριστίας, τόσο πού νὰ ξεχνᾷ πὼς, ἂν ὑπάρχει ὁ κόσμος σήμερα καὶ στέκεται ὅπως στέκεται, αὐτὸ σίγουρα ὀφείλεται στὶς πρεσβεῖες καὶ τὶς ἱκεσίες τῆς Θεοτόκου! Δυστυχῶς, οἱ ἄνθρωποι ἐδειξαν περιφρόνηση καὶ καταφρόνησαν τὸ Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους Του, πράγμα πού εἶχε σὰν συνέπεια βέβαια καὶ ὁ Θεὸς καὶ οἱ Ἄγιοι νὰ τοὺς δεῖξουν, μὲ τὴ σειρά τους, καταφρόνηση...

Ὁ Ἅγιος Γέροντας, βλέποντας τὴν πρόθυμη συγκατάβαση τοῦ Ἀγγέλου ν' ἀπαντᾷ σὲ ὅλα τὰ ἐρωτήματα, θέλησε νὰ ἐπιμείνει στὴ διάκριση ἀνάμεσα στὶς ἁμαρτίες καὶ ρώτησε:

– Σὲ παρακαλῶ, ἅγιε Ἄγγελε, πές μου ἂν θέλεις: ποιά εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ ὅλες τὶς ἁμαρτίες πού μπορεῖ νὰ κάμει ὁ ἄνθρωπος;

– Ἄγιε Γέροντα, τοῦ ἀποκρίνεται ὁ Ἄγγελος, κάθε ἁμαρτία πού θὰ κάμει ὁ ἄνθρωπος, τὸν χωρίζει ἀπὸ τὸ Θεό·

φαίνεται, ὅμως, πὼς μερικὲς ἁμαρτίες, ὅπως π.χ. ἡ μνησικακία καὶ ἡ βλασφημία, στέκονται πάνω πάνω καὶ κυριαρχοῦν γιατί, βέβαια, καὶ μόνες τους αὐτὲς μποροῦν νὰ κατεβάσουν τὸν ἄνθρωπο στὰ βασίλεια τοῦ Ἄδη, στὰ καταχθόνια, κάτω ἀπ' τὴ γῆ καὶ κάτω ἀπ' τὴ θάλασσα.

Ὁ Γέροντας ἔδειξε σὰ νὰ μὴν ἱκανοποιήθηκε. Θέλησε νὰ κάμει σχεδὸν τὸ ἴδιο ἐρώτημα, μὲ ἄλλη μορφή:

– Πές μου, ἅγιε Ἄγγελε: ποῖο ἁμάρτημα μοσεῖ ὁ Θεὸς πάνω ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα;

– Τὴν κενοδοξία, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Ἄγγελος. Ξέρεις πὼς μοναχὴ τῆς αὐτῆς ἡ ἁμαρτία ὀδήγησε τὸν κόσμο στὴν πτώση καὶ τὴν ἀπώλεια, μιὰ κ' ἐξαιτίας τῆς ὁ πρωτόπλαστος Ἀδὰμ ἐξορίστηκε ἀπ' τὸν Παράδεισο· ἐξαιτίας τῆς ὁ ἀρχιδιάμονος γκρεμίστηκε ἀπ' τὴν περίοπτη θέση πού εἶχε ἀνάμεσα στοὺς Ἀγγέλους, κ' ἐξαιτίας τῆς ὁ Φαρισαῖος ἔχασε τοὺς κόπους ὄλων τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν καλῶν ἔργων του. Κι αὐτό, γιατί ἂν πέσει ὁ ἄνθρωπος στὸ πάθος καὶ τὸ ἁμάρτημα τῆς κενοδοξίας, εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ σηκωθεῖ.

Τότε ὁ Γέροντας βάζει ἄλλο ἐρώτημα, πάλι γιὰ τὴν τιμωρία τῶν ἁμαρτωλῶν:

– Ποιοὶ ἄνθρωποι ἁμαρτωλοὶ τιμωροῦνται πῶς ἀπὸ τοὺς ἄλλους στὴν κόλαση;

– Σοῦ εἶπα, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Ἄγγελος: πῶς πολὺ ἀπ' ὅλους κολάζονται ὁ πόρνος καὶ ὁ βλάσφημος. Ὡστόσο, πρέπει νὰ προσθέσω πὼς κάτω ἀπ' ὅλα τὰ καταχθόνια καὶ ὅλες τὶς κολάσεις ὑπάρχει καὶ μ' ἄλλη φοβερὴ καὶ τρομερὴ, πού τὴν ὀνομάζουν ἀφάνεια: ἐκεῖ τιμωροῦνται νὰ ὑποφέρουν οἱ ἁμαρτωλοὶ κληρικοί, μαζὶ μὲ τοὺς καλόγερους καὶ τὶς καλόγριες πού ἔπασαν στὴν πορνεία. Γι' αὐτό, ἅγιε Γέροντα, εἶναι γραμμένο πὼς τὸ τάγμα τῶν Ἀγγέλων

πού έπεσε κ' έγινε δαιμονικό, αυτό θ' ανακαινιστεί και θ' αναπληρωθεί, και θ' ανέλθει σὲ μεγάλη δόξα και τιμή, ἀπ' τοὺς καλοὺς και ἁγίους κληρικοὺς και μοναχοὺς: ἐνῶ, βέβαια, ὅπως σοὺ εἶπα, οἱ κακοὶ και πονηροὶ και ἁμαρτωλοὶ μοναχοὶ πέφτουν σὲ ἔσχατη ἀτιμία και ἐξαποστέλλονται στὴν κόλαση, ὅπως ἀκριβῶς και οἱ κληρικοὶ πού παραβαίνουν τοὺς θείους νόμους: ὅσοι δέχονται τὴν παρανομία και τοὺς παρανόμους ἐπειδὴ τοὺς γεμίζουν τὶς ιερατικές τσέπες μὲ δῶρα και χαρίσματα πολλαπλά, και ὅσοι καταφρονοῦν και παραλείπουν τὶς ἐκκλησιαστικές ἀκολουθίες τους γιὰ χάρη τῶν κοσμικῶν ἢ ἄλλων κοινωνικῶν φροντίδων τοῦ βίου, γιὰ τὰ ὁποῖα και θὰ δώσουν κάποτε λόγο στὸ Θεοῖ... Καὶ τί νὰ πῶ και γιὰ τοὺς ιερεῖς ἐκείνους πού μεθᾶνε; Οὐαὶ και ἀλλοίμονό τους, γιὰ τὸ πόσο φοβερὴ κόλαση τοὺς περιμένει!...

– Πές μου, ξαναρωτᾶει ὁ Γέροντας, τί γίνεται μ' ἐκείνους πού δὲν λογαριάζουν και δὲν τιμοῦν τὴ μέρα τῆς Κυριακῆς;

Καὶ ὁ Ἄγγελος ἀποκρίνεται:

– Οὐαὶ και ἀλλοίμονο και σ' αὐτούς, ἅγιο Γέροντα, γιατί τοὺς περιμένει φριχτὴ κόλαση και τιμωρία. Ὅποιος δὲν λογαριάζει και καταφρονεῖ τὴν Κυριακὴ, εἶναι σὰν νὰ καταφρονεῖ τὸν ἴδιο τὸν Κύριο· γ' αὐτὸ και ὁ Κύριος θὰ τὸν καταφρονήσει, γιατί ἡ μέρα τῆς Κυριακῆς εἶναι ἡ μέρα τοῦ Κυρίου: ὅποιος τὴν τιμᾷ, τὸν τιμᾷ και ὁ Κύριος και τὸν προστατεύει. Κατὰ τὸν ἴδιο πάλι τρόπο: ὅποιος τιμᾷ και σέβεται και γιορτάζει τὶς μῆνες τῶν Ἁγίων, δέχεται μεγάλη βοήθεια στὸ βίο του ἀπὸ τοὺς Ἁγίους, γιατί ἐκείνοι ἔχουν μεγάλη παρηγορία και θάρρος και ζητῆσουν ἀπὸ τὸ Θεοῖ κάτι, κ' Ἐκεῖνος τοὺς τὸ δίνει. Ἔτσι, μέσω τῆς ἱκεσίας και τῆς πρεσβείας τῶν Ἁγίων οἱ φιλάγιοι ἄνθρωποι ἀπολαμβάνουν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ πολλα εὐεργετήματα και χαρίσματα.

Ὡστόσο, ἄς τὸ ὁμολογήσουμε, ἅγιο Γέροντα: οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι

ἔχουνε διώξει ἀπὸ μέσα τοὺς τὸ φόβο τοῦ Θεοῦ, κ' ἔτσι οὔτε τὸν Θεοῖ ἔχουν πιά φίλο τους, οὔτε και κάποιον ἀπὸ τοὺς Ἁγίους, παρὰ ἔχουν προσκολληθεῖ στὰ βιοτικά και κοσμικά πράγματα, πού φθείρονται και χάνονται. Ἄλλοίμονό τους! Νὰ ξέρεις, ἅγιο Γέροντα, πῶς κάθε ἄνθρωπος πού δὲν τιμᾷ και δὲν σέβεται τὴν ἁγία μέρα τῆς Κυριακῆς, -εἴτε εἶναι ἱερέας, εἴτε μοναχός, εἴτε ὁποιοσδήποτε ἀπλὸς λαϊκὸς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου- δὲν πρόκειται νὰ ἰδεῖ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ, μήτε κ' ἔχει κάποιαν ἐλπίδα σωτηρίας...

* * *

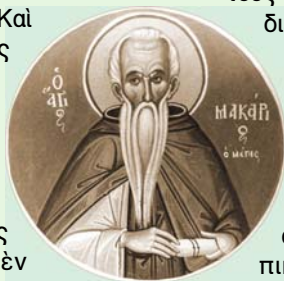
Κύλησαν λίγες στιγμὲς μ' ἓνα βάρος πολυσήμαντης σιωπῆς. Τὶς σκέψεις και τοὺς λογισμοὺς τοῦ ἀββά Μακαρίου δέικοσε ὁ ἅγιος Ἄγγελος:

– Ἄν ἔχεις και κάτι ἄλλο νὰ ρωτήσεις, ἅγιο Γέροντα, ρώτησέ με, γιατί τώρα ἦρθε ἡ ὥρα ν' ἀνεβῶ πάλι στὸν οὐρανό, κοντὰ στὸν Κύριό μου.

Τότε, βαριαναστέναξε ὁ ἀββάς και ψιθύρισε, χύνοντας πικρὰ δάκρυα: «ἀλλοίμονο και τρισαλλοίμονο σ' ἐμᾶς! Ὁ καλὸς και ἅγιος δοῦλος τοῦ Κυρίου μου, ὄντας Ἄγγελος, ἀσώματος και ἀναμάρτητος, βιάζεται νὰ πάει ψηλὰ και νὰ δώσει τὴ δοξολογία και τὸν αἶνο του στὸν Κύριο, ἐνῶ ἐμεῖς οἱ σωματικοὶ, ὑλόφρονες και ἁμαρτωλοὶ δὲν φροντίζουμε γιὰ τὴν ψυχὴ μας και καταφρονοῦμε ὅλα ἐκεῖνα πού μποροῦν νὰ φέρουν τὴ σωτηρία μας...». Κ' ὕστερα, φωναχτὰ, ρώτησε τὸν Ἄγγελο:

– Πές μου, σὲ παρακαλῶ, ἅγιο Ἄγγελε, ποιά προσευχὴ ταιριάζει πιὸ πολὺ στοὺς Μοναχοὺς;

– Ἄν κάποιος ξέρει γράμματα, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Ἄγγελος, μπορεῖ νὰ λέει τοὺς Ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ· ἂν, ὅμως, εἶναι ἀγράμματος, μπορεῖ νὰ προσεύχεται μὲ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν». Αὐτὴ ἡ προσευχὴ θαρρῶ πῶς εἶναι ἡ πιὸ δυνατὴ, μὰ και ἡ πιὸ εὐκόλη, γι' αὐτὸ και πολλοὶ Μοναχοὶ, ἂν και ξέρουν γράμματα, ἐγκατέλειψαν ὅλες τὶς ἄλλες προσευχὲς και

κρατώντας μόνο αυτή την προσευχή, δίχως σταματημό, έσωσαν την ψυχή τους. Αυτή, την τόσο απλή, μα και τόσο αποτελεσματική προσευχή, μπορούν να την κρατήσουν και να τη λένε συνεχώς και οι νέοι και οι γέροντες, και οι άντρες και οι γυναίκες, και οι καλόγεροι και οι καλογριές, και οι γραμματισμένοι και οι αγράμματοι, και οι πολύ έμπειροι μα και οι άπειροι και αμάθητοι. "Όποιος θέλει να σώσει την ψυχή του, μπορεί να την κρατήσει αυτή την προσευχή στα χείλη του και στην καρδιά του, μέρα και νύχτα, είτε στο κελλί του βρίσκεται είτε στο δρόμο, είτε είναι όρθιος κ' εργάζεται, είτε κάθεται και αναπαύεται. "Ακόμη και αν βρίσκεται στο δρόμο ή ταξιδεύει ή κάνει κάποιο έργο, ας έχει με πόθο και προθυμία στα χείλη και στην καρδιά τούτη την προσευχή, που είναι ικανή να δώσει τη σωτηρία τής ψυχής, σ' όποιον την επίθυμει πολύ θερμά.

Ό Γέροντας έδειχνε πολύ εύχαριστημένος. "Αλλά δεν ήθελε να σταματήσει και τις έρωτήσεις. Λέει, λοιπόν, στον "Αγγελο:

– "Επειδή, άγιε "Αγγελε, ήρθες να με διδάξεις, έμένα τον άμαρτωλό, πές μου σέ παρακαλώ και τούτο: αν κάποιος άνθρωπος άμαρτωλός τύχει να βρει κατάλληλη περίσταση και να διδάξει έναν άλλο άμαρτωλό, και μ' αυτό τον τρόπο τού δείξει τον καλό δρόμο και τον βγάλει από την άμαρτία, αυτό τó πράγμα θά τού δώσει κάποιο πνευματικό κέρδος και όφελος;

Γελούμενος ό "Αγγελος, τού άπαντά.

– "Όποιος διδάξει κάποιον άλλο άμαρτωλό και καταφέρει να τον βγάλει από τó δρόμο τής άμαρτίας, βάζοντάς τον στο δρόμο τής άρετής, αυτός όχι μόνο θά

βγάλει την ψυχή τού άλλου άπ' την Κόλαση, μα και τή δική του θά σώσει, μιá που θά «καλύψει πλήθος άμαρτιών», καθώς λέει και ή "Αγία Γραφή. "Όπως ακριβώς κ' ένας άλλος, που συμβουλεύει πρós τó κακό κάποιον άνθρωπο, όχι μονάχα εκείνον όδηγεί στην άπώλεια, μα και τόν έαυτό του και την ψυχή του παραδίνει στο διάβολο. "Ετσι, λοιπόν, μπορεί κανείς να πεί ότι δεν υπάρχει άμαρτία χειρότερη άπ' τó να συμβουλεύει κάποιος έναν άνθρωπο πρós τó κακό και την άπώλεια; όπως, ακριβώς, δεν υπάρχει καλύτερο έργο άπ' τó να συμβουλεύει κανείς πρós τó καλό και τή σωτηρία έναν άνθρωπο.

Και τελειώνοντας αυτά τά λόγια ό "Αγγελος, έκλινε σεβαστικά τó κεφάλι του πρós τόν άγιο Γέροντα, λέγοντάς του:

– Ευλόγησέ με και συγχώρεσέ, άγιε πάτερ μου!

Τότε ό Γέροντας, προσπέφτοντας στον άγιο "Αγγελο, τόν προσκύνησε και τού λέει:

– Πορεύου έν ειρήνη, άγιε "Αγγελε! Κ' εκεί που θά βρίσκεσαι κοντά στην "Αγία Τριάδα, πρέσβευε και για τή σωτηρία τής ψυχής μου, σέ παρακαλώ.

"Ετσι, ό άγιος "Αγγελος άνοιξε τά φτερά του και πέταξε πάλι πρós τόν ούρανό: ένώ ό άβθās Μακάριος, άφού εύχαρίστησε τó Θεό, επέστρεψε πάλι στο κελλί του. Κ' εκεί άφηγήθηκε όλα όσα είδε και άκουσε στον πιστό άδελφό και συνασκητή του, δοξάζοντας κ' εύλογώντας τó άγιον όνομα τού Θεού.

Τέλος

(*) Π.Β. Πάσχου, "Ό Γέροντας και άλλες άποκαλυπτικές ιστορίες, σελ. 84-89, «Ακρίτας», έκδ. γ', Αθήνα 2002.

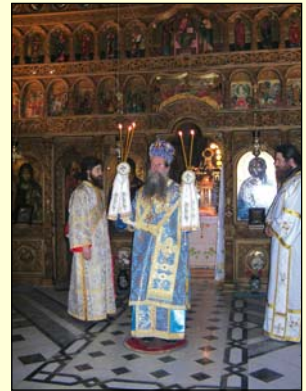
Ἐπίσκεψις στὴν Ρουμανία

ΤΗΝ δεύτερη ἑβδομάδα τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὴν ἑβδομάδα τοῦ Θωμᾶ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐπισκέφθηκε τὸ Βουκουρέστι, πρωτεύουσα τῆς Ρουμανίας, γιὰ τὴν ρύθμισι θεμάτων σχετιζομένων μετὰ τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον Ἱερὸ Μετόχιό μας τοῦ Ἁγίου Νήφωνος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ αὐτῇ, εἶχε συναντήσεις μετὰ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο, Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς

Συνόδου τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας καὶ μετὰ ἄλλους Κληρικούς, πρὸς συζήτησιν ἐνδιαφερόντων ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων καὶ προβλημάτων, ἐπραγματοποίησε ἐπισκέψεις Ναῶν καὶ Μονῶν καὶ τελικὰ τὸ Σάββατο, 23.4.2006 ἐκ.ἡ.μ., τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, πρὸ τῆς ἀεροπορικῆς ἐπιστροφῆς του στὴν Ἑλλάδα, ἐλειτούργησε μαζί μετὰ Ρουμάνους Κληρικούς στὴν Ἱερὰ Ἀνδρῶνα Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, σὲ Προάστειο τοῦ Βουκουρεστίου, παρουσία πολλῶν πιστῶν, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἰλφῶδ κ. Φλαβιανοῦ ἀπουσιάζοντος σὲ πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ ἄλλης περιοχῆς, ὅπου εἶχε προσκληθῆ γιὰ νὰ παραστή τὴν ἡμέρα αὐτή.

Μαρρούμπιο Σαρδινίας

Ἡ ἀνεγειρομένη Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, πλησίον τοῦ Μαρρούμπιο στὴν νῆσο Σαρδινία τῆς Ἰταλίας, ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀντωνίου Πομπιάνου.

Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἑξαρχίας μας στὴν Ἀμερικὴ

Κουρὰ Μοναχῆς

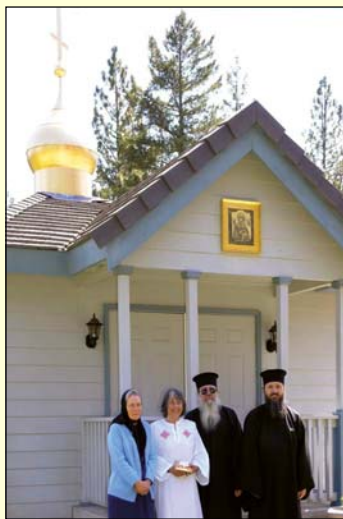
ΤΟ Σάββατο τοῦ Λαζάρου, 2.4.2006 ἐκ.ἡμ., στὸν Ἑσπερινὸ τῶν Βαΐων, στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ στὴν Ἔτνα Καλιφορνίας, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος ἔκειρε Ρασοφόρο Μοναχὴ τὴν Δόκιμη Ἀδελφὴ τῆς Μονῆς αὐτῆς Ἄννα. Ἡ νεόκουρη Ἀδελφὴ ἔλαβε τὸ ὄνομα Γλυκερία, εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Γλυκερίου τῆς Ρουμανίας († 1985). Ἡ Ἀδελφὴ Γλυκερία εἶναι ἐγγονὴ τῆς ὑπεργήρου Ὁλγας Μοναχῆς, μιᾶς ρωσίδος μεταναστροφίας, ἡ ὁποία μάλιστα διετέλεσε κάποτε γραμματεὺς τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου (Μαξιμοβιτς), καὶ ἡ ὁποία ἐκοιμήθη στὴν ἴδια Μονὴ πρὸ διετίας σὲ ἡλικία 92 ἐτῶν.

Βάπτισαις Γυναικὸς

ΤΟ Μέγα Σάββατον, 9.4.2006 ἐκ.ἡμ., ἡ ἀπὸ ἔτους ἀμερικανίδα Κατηγουμένη κ. Σάρα Φλόουερς ἐδέχθη τὸ ἅγιον Βάπτισμα στὴν Ἐνορία τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Ἔτνα τῆς Καλιφορνίας, ἀπὸ τὸν Πρωτοπρ. π. Δαβὶδ Κόουνι, Ἱερατικῶς Προϊστάμενο τῆς Ἐνορίας, καὶ τὸν π. Γεώργιο Μαυρομάτη, Ἐφημέριον τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ.

Ἡ νεοφώτιστος Σάρα, πρῶν ἐπισκοπελιανὴ καὶ ἤδη συνταξιούχος δασικὸς ὑπάλληλος, θὰ ἀποτελῆ πλέον μέλος τῆς Ἐνορίας τῆς Ἔτνα. Ἀνάδοχός της παρέστη ἡ εὐλαβὴς Πρεσβυτέρα Μαρία Ζουμπρίκη, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος π. Ἱερώνυμος ὑπηρετεῖ ἐπίσης στὴν ἴδια Ἐνορία.

Χρυσοβίτσα

ΤΗΝ Δευτέρα, 9.5.2006 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε τὸ Ἱερὸ Μετόχιό μας τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου στὴν Χρυσοβίτσα Θέρμου Αἰτωλοακαρνανίας. Ἐλειτούργησε ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος Ἀγιοκυπριανίτης, Ὑπεύθυνος τοῦ Ἱεροῦ Μετοχίου μας τῶν Ἁγίων Πάντων Ἀγρινίου, καὶ παρέστησαν ἀρχετοὶ προσκνηταί.

Ἡ αἵρεσις ὡς «μεγάλη δυσωδία» Ἐκ τῶν ἀσεβῶν δόγματα τοῦ Ὁριγένους στὸν Οἰκουμενισμό

Δύο συγκλονιστικὲς ἀποκαλύψεις

α. «Δόγματα δυσωδίαν ποιῶντα»

ΟΣΙΟΣ Παχώμιος ὁ Μέγας (περ. 287-346/7) μισοῦσε πολὺ τὰ συγγράμματα τοῦ αἰρετικοῦ Ὁριγένους (περ. 185-253/4), διότι εἶχε ἀναμείξει σὲ αὐτὰ «τὰ ὀρθὰ ῥήματα τῆς θείας Γραφῆς» μὲ «τὰ δοκοῦντα πιθανά», «ὄν τρόπον τις φάρμακον ἀναμειγνύει μέλιτι», «εἰς ἀπώλειαν τῶν ἀγνοούντων».

Ἡ ἐπίγνωσις ἐκ μέρους τοῦ Μεγάλου Παχωμίου τῆς ἐπικινδυνότητος τῶν ἀσεβῶν δογμάτων τοῦ Ὁριγένους, ὠδήγησε αὐτὸν νὰ δώσῃ αὐστηροτάτῃ ἐντολὴ στοὺς Μοναχοὺς του «οὐ μόνον ὅπως μὴ ἀναγνῶναι τολμῶσιν, ἀλλὰ μήτε ἀκούσαι τῶν λεγομένων ὑπ' αὐτοῦ».

Κάποτε μάλιστα ὁ Ὁσιος, ὅταν εὗρηκε ἓνα βιβλίον τοῦ ἀσεβοῦς Ὁριγένους, τὸ ἔβαλε στὸ νερὸ καὶ τὸ κατέστρεψε, λέγων: «Εἴ μὴ ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου γεγραμμένον ἦν ἐν αὐτῷ, ἐπεὶ ἔκαιον τὰς βλασφημίας αὐτοῦ καὶ φλυαρίας».

Ἄλλοτε πάλι, τὸν ἐπισκέφθησαν κάποιοι μεγάλοι Ἀναχωρηταὶ καὶ συνεζήτησε ἐπ' ἀρετὸν μὲ αὐτοὺς κατ' ἰδίαν κατὰ τὴν διάρκεια ὅμως τῆς συνομιλίας, ὁ Ὁσιος Παχώμιος αἰσθάνθηκε νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτες «μεγάλη» καὶ «νοσερὰ» «δυσωδία».

Ὅταν ἐφυγαν οἱ Ἀναχωρηταί, ὁ Μέγας προσευχήθηκε στὸν Θεὸ νὰ τοῦ γνωρίσῃ «τὴν τῆς δυσωδίας αἰτίαν» τότε, ἦλθε Ἄγγελος Κυρίου καὶ τοῦ εἶπε:

«Δόγματα ἀσεβείας ἦν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν Ὁριγένους, τὰ τὴν τοσαύτην δυσωδίαν ποιῶντα. Ἀλλὰ τάχιον πέμψας ὑπόστρεψον τοὺς ἄνδρας καὶ διαμάρτυραι αὐτοῖς τοῦ μηκέτι ἐνέχεσθαι τῶν τοιούτων βλαβερῶν καὶ ψυχοφθόρων δογμάτων, ἐπεὶ εἰς ἀπώλειαν ἔσονται».

Ὁ Ὁσιος ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς Ἀσκητὰς καὶ ὅταν ἐκεῖνοι ἐπέστρεψαν, τοὺς εἶπε:

«Ἴδου διαμαρτύρομαι ὑμῖν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἀναγινώσκων Ὁριγένην καὶ δεχόμενος τὰ συγγράμματα αὐτοῦ εἰς πυθμένα ἄδου μέλλει καταπτῆναι καὶ ἡ κληρονομία αὐτοῦ ἐστὶν τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ θρυγγὸς τῶν ὀδόντων. Ὁ οὖν ἐγνωρίσθη μοι παρὰ Θεοῦ, ἐμαρτυράμην ὑμῖν ἀνεύθυνος οὖν εἰμι πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε· ἰδοὺ ἠκούσατε τὴν ἀλήθειαν. Εἰ δὲ πιστεύετε μοι καὶ θέλετε ἀληθῶς ἀναπαῦσαι τὸν Θεόν, ὅλα τὰ βιβλία Ὁριγένους ἃ ἔχετε, λαβόντες εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε καὶ μηκέτι θελήσετε ἀναγνῶσαι αὐτὰ καὶ κατ' ἐξάρετον τὰ βλάσφημα».

β. «Ἡ δυσωδία πλήθαινε»

ΟΣΙΩΤΑΤΟΣ Γέρων Ἐφραίμ ὁ Κατουνακιώτης (1912-1998), ὁ σύγχρονός μας

Ἀγιορείτης Ἰουχαστὴς καὶ μαθητὴς τοῦ περιφήμου ἁγίου Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Σηπλιαῶτου († 1959), εἶχε μία «καθαρὴ πληροφορία ἀπ' τὸν Οὐρανό», σχετικὰ μὲ τὴν εἰρηνολογία καὶ ἐνωσιολογία τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν καὶ τὴν ἀγαπολογία τῆς συγκρητιστικῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

Ἡ διήγησις τοῦ Γέροντος Ἐφραίμ εἶναι ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐπίκαιρος:

«Κάποια φορὰ, κατὰ τὸ '70, πέρασαν ἀπὸ δῶ τρία παιδιὰ: Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτούς, θεολόγος, ἦταν θερμὸς ὀπαδὸς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Μοῦ ἐξήγησε τὴν καινούργια νοοτροπία, ὅτι δηλαδὴ τονίζοντας τὰ θετικὰ στοιχεῖα μεταξὺ τῶν ὁμολογιῶν καὶ καλλιεργώντας πνεῦμα ἐμπιστοσύνης, μπορούσαμε νὰ φθάσουμε στὴν ἔνωση. Μοῦ ἔκανε ἕναν ὕμνο τῆς ἀγάπης κι ὅτι πρέπει νὰ ξεχάσουμε τὶς ἐμπάθειες καὶ τὶς διαφορὲς τοῦ παρελθόντος.

Ἐγώ, γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, πρώτη φορὰ ἄκουγα τέτοιες θεωρίες καὶ μάλιστα τόσο ὁμορφα ἀνεπτυγμένες.

Ὅταν ἔφυγαν τὰ παιδιὰ, ἔμεινα ἐντυπωσιασμένος ἀπ' αὐτὰ πού μοῦ ἴπαν. Τὸ βράδυ προσευχήθηκα στὸν Χριστό:

“Χριστέ μου, Τοῦ εἶπα, εἶν' ἀλήθεια θετικὴ αὐτὴ ἡ κίνησις; Θὰ φέρει κάτι καλὸ στὴν Ὀρθοδοξία;”.

Τότε ἄρχισε νὰ γεμίζει τὸ δωμάτιο πού καθόμουν μιὰ δυσωδία. Ἄναγκάστηκα ν' ἀνοίξω τὸ παράθυρο καὶ τὴν πόρτα, ἀλλὰ ἡ δυσωδία δὲν ἔφυγε, ἀλλὰ πλήθαινε. Ἐφυγα ἀπ' τὸ δωμάτιο, γιὰτὶ δὲν μπορούσα ν' ἀναπνεύσω. Ἐπὶ τρεῖς μέρες ἡ μπόχα ἦταν ἀνυπόφορη στὸ δωμάτιό μου».

Καὶ κλείνει ὁ Γέρον Ἐφραίμ τὴν ἀποκαλυπτικὴ διήγησί του:

«Τοὺς ξέρω καλά», δηλαδὴ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ· «ἔχω καθαρὴ πληροφορία ἀπ' τὸν Οὐρανό: τὴ βρώμα πού ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες δὲν μπορούσα νὰ διώξω ἀπ' τὸ κελλί μου».

Ὁ αὐτήκοος μάρτυς καὶ συγγραφεὺς τῆς διηγήσεως αὐτῆς κατακλείει τὸ κείμενό του ὡς ἑξῆς:

«Εἶναι προφανὲς τὸ σκανδαλῶδες ἐρώτημα πού προκύπτει: “Ἐὰν ὁ Οἰκουμενισμὸς βρωμάει, τότε μὲ τὴν Ἐκκλησία πού ἐμπλέκεται στὰ πλοκάμια του, τί γίνεται;”».

Τὸ ἐρώτημα ὅμως αὐτὸ γίνεται σκανδαλωδέστερο, ὅταν συνειδητοποιηθῆ ἡ τραγικὴ ὄντως ἀλήθεια, ὅτι ἡ αὐτὴ «Ἐκκλησία», ὄχι ἀπλῶς «ἐμπλέκεται στὰ πλοκάμια του», ἀλλ' εἶναι δημιουργὸς ἐν γνώσει καὶ ἐπίμονος φορέας καὶ κήρυξ τῶν ἀσεβῶν δογμάτων τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, συμμετέχει συλλογικῶς στὸ παναιρετικὸ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν», παράγει δὲ καὶ προωθεῖ τὸν Διαχριστιανικὸ καὶ Διαθρησκειακὸ Συγκρητισμὸ, καλύπτουσα αὐτὸν μὲ νεόκοπες ἀντιπατερικὲς θεολογίες.

«Μὲ τὴν Ἐκκλησία» αὐτὴ «τί γίνεται»;...

• Πηγές: Βίος Πρῶτος Παχωμίου (§ 31), Βίος Τρίτος Παχωμίου (§ 56), Περὶ Παχωμίου καὶ Θεοδώρου Παραλειπόμενα (§ 7), Β.Ε.Π.Ε.Σ. τ. 40, σελ. 141 καὶ σελ. 198-9, τ. 41, σελ. 18· Καθηγητοῦ Δημητρίου Τσελεγγίδη, «Μοναχισμὸς καὶ Ὀρθοδοξία τῆς Πίστεως», στὴν «Ε.Ε.Θ.Σ.», τ. 10, Θεσσαλονίκη 2000, σελ. 249· Μοναχοῦ Μιχαήλ, Ἡ κρίσις τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας - Ἡ παγίδα τοῦ Ζηλωτισμοῦ, σελ. 44-45, ἐκδόσεις «Δορκάς», Ἀθήνα 2000· [Συνοδία Αὐτοῦ], Γέροντας Ἐφραίμ

ῬΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤὸν ῬΑΓΙΟ ἸΩΑΝΝΗ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ ῬΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΣΑΓΓΑΝΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΦΡΑΝΤΣΙΣΚΟ Τὸν ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓὸ

α. ῬΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΣΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ῬΑΓΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἸΩΑΝΝΟΥ

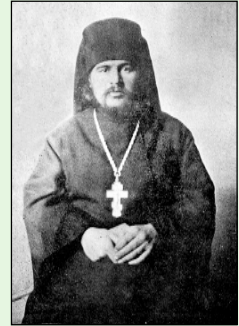
ῬΑΠΟΧΑΙΡΕΤΗΣΤΗΡΙΟ ῬΕΓΚΥΚΛΙΩΔΕΣ ΓΡΑΜΜΑ ΠΡὸς τοὺς ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΟΥ*

ῬΑΓΑΠΠΤΟΙ ΜΟΥ ΜΑΘΗΤΑΪ:

Πρὸς μεγάλη μου ἀπαγοίτευσι, δὲν εἶμαι πλέον διδάσκαλός σας Ῥρησκευτικῶν καὶ μπορῶ νὰ ἀπευθυνθῶ σὲ σᾶς μόνον γραπτῶς. Πέρασα μαζί σας δύο σχολικὰ ἔτη, διδάσκοντάς σας τὶς ἀλήθειες τῆς ῬΑΓΙΑΣ ῬΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ῬΕΚΚΛΗΣΙΑΣ καὶ κηρύσσοντάς σας τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. ῬΟ καιρὸς ποὺ πέρασα μαζί σας ποτὲ δὲν θὰ ἐξαληφθῆ ἀπὸ τὴν μνήμη μου. ῬΟπως πάντοτε, ἔτσι καὶ τώρα σᾶς ἐνθυμοῦμαι συχνὰ ὄλους σας, κάθε ἕναν χωριστά, καὶ σᾶς εὐχομαι τὰ βέλτιστα. Θὰ σᾶς σκέπτομαι πάντοτε, ἀγαπητοί μου μαθητὲς καὶ θὰ εἶναι καλὸ νὰ μὴ μὲ ξεχνάτε καὶ σεῖς· ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μπορεῖτε νὰ μοῦ γράφετε. Λαμβάνω πάντοτε καὶ διαβάζω ὄλα τὰ γράμματά σας μὲ μεγάλη ἱκανοποίηση.

ῬΑλλὰ ἐκτὸς αὐτοῦ, θὰ χαίρωμαι πάντοτε ὅταν θὰ μαθαίνω ὅτι ἡ ἔργασίᾳ μου μαζί σας δὲν ἔγινε εἰς μάτην, ὅτι σεῖς ἐνθυμεῖσθε καὶ πράττετε σύμφωνα μὲ ὅσα ἐμάθατε ἀπὸ ἐμένα. Νὰ ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸ καὶ νὰ εἴσθε ἀφωσιωμένοι στὴν ῬΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΙ. Νὰ ἐνθυμῆσθε ὅτι δίχως τὸν Θεὸ δὲν ὑπάρχει καλὸ, δὲν ὑπάρχει χαρὰ, καὶ ὅτι «πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἀνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων» (Ἰακ. α' 17). ῬΟ κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς νὰ ἔχη τὴν ῬΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ καὶ νὰ τὴν μελετᾷ, ἐφ' ὅσον εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς διδάσκει πῶς νὰ ζοῦμε καὶ νὰ προετοιμαζώμεθα γιὰ τὴν μέλλουσα ζωὴ. Νὰ προσεύχεσθε στὸ σπίτι καθημερινῶς, τὶς δὲ Κυριακὲς καὶ τὶς ῬΕΟΡΤΕΣ νὰ πηγαίνετε στὴν ῬΕΚΚΛΗΣΙΑ, στὸν ἅγιο αὐτὸ κῶρο, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀφιερωμένος στὴν λατρεία τοῦ Θεοῦ, ὅπου οἱ ῬΑΓΓΕΛΟΙ τοῦ Θεοῦ κατοικοῦν καὶ προσεύχονται μαζί σας.

Νὰ μὴ σκέπτεσθε ὅτι τώρα πλέον δὲν χρειάζεται νὰ πηγαίνετε στὴν ῬΕΚΚΛΗΣΙΑ, ἐφ' ὅσον

ῬΟ ῬΑΓΙΟΣ ἸΩΑΝΝΗΣ
ὡς ῬΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ, 1927.

Κατουνακιώτης, σελ. 144, ἔκδοσις Ἰ. Ῥουχαστηρίου «ῬΑΓΙΟΣ ῬΕΦΡΑΪΜ», Κατουνάκια ῬΑΓΙΟΥ ῬΟΡΟΥ, 2000· Ε.Κ., «ῬΟ ΜΑΚΑΡΙΣΤὸς Γέρον ῬΕΦΡΑΪΜ Κατουνακιώτης - ῬΟ βίος του φανερῶνει τὸ ἀπλανὲς ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα», ἔφημερ. «ῬΟρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1585/18.2.2005, σελ. 4 καὶ ἀριθ. 1586/25.2.2005, σελ. 4.

■ **Οἱ δύο** τελευταῖες πηγὲς ἀναφέρονται σὲ μία σχετικὴ «πληροφορία», ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ μὴ συμπίπτῃ μὲ τὴν διήγησι τοῦ Μοναχοῦ Μιχαήλ, τὴν ὁποίαν παραθέσαμε ἀνωτέρω· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἔχουμε δύο «πληροφορίες» τοῦ Γέροντος ῬΕΦΡΑΪΜ γιὰ τὸν **Οἰκουμενισμό**· παραθέτομε ἐδῶ καὶ τὴν δευτέρη, ὡς ὀλιγόστιχη:

«ῬΟ παπα-ῬΕΦΡΑΪΜ αἰσθανόταν τὶς ἁμαρτίες σὰν δυσσομία. Κάποιος ἐπίσκοπος μὲσω τρίτου ρώτησε τὸν μακαριστὸ ἅγιο Γέροντα γιὰ τὸν Οἰκουμενισμό. ῬΟ Γέροντας ἔκανε προσευχὴ, γιὰ νὰ τὸν πληροφορήσει ὁ Θεὸς καὶ τότε ξεχύθηκε μία δυσωδία μὲ γεύση ξινή, ἀλμυρὴ καὶ πικρὴ, ποὺ τὸν γέμισε μὲ ἀποτροπιασμό...» «ῬΑ! αὐτὸ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα», ἔλεγε μὲ ἀποτροπιασμό».

δὲν θὰ εἶμαι ἐκεῖ μαζί σας γιὰ νὰ σᾶς παρακολουθῶ. Πρέπει νὰ πηγαίνατε στὴν Ἐκκλησία ὄχι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γιὰ τὸν Θεό, ὁ Ὅποιος βλέπει τὴς καρδιὲς τῶν προσερχομένων. Νὰ προσέχετε σὲ ὅποιον θὰ σᾶς διδάξῃ θρησκευτικὰ, καὶ νὰ μαθαίνατε τὸν Νόμο τοῦ Θεοῦ ὄχι γιὰ τὴν βαθμολογία, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀνακαλύψετε τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς μας. Νὰ εἰσθε ὑπάκουοι στοὺς γονεῖς σας, ὅπως ὁ Χριστὸς ἦταν ὑπάκουος στὴν Παναγία Παρθένο Μαρία. Νὰ εἰσθε ὑπάκουοι στοὺς διδασκάλους σας καὶ σὲ ὅλους τοὺς μεγαλύτερους, πού σᾶς διδάσκουν τὸ ἀγαθό. Νὰ ἐργάζεσθε καὶ νὰ προφυλάσσεσθε ἀπὸ τὴν ραθυμία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μητέρα ὄλων τῶν ἁμαρτιῶν. Πλέον τῶν ἄλλων, προφυλαχθῆτε ἀπὸ τὸ μάλωμα καὶ συγχωρῆτε ὅσους σᾶς πταίουν. Νὰ ἐνθυμῆσθε: **αὐτὸς πού μαλώνει παρηγορεῖ τὸν διάβολο· καὶ αὐτὸς πού κάνει εἰρήνη χαροποιεῖ τὸν Χριστό·** αὐτὸς πού εἰρνεύει μὲ τοὺς ἄλλους βοηθᾷ τὸν Χριστό καὶ θὰ γίνῃ δεκτὸς στὴν Οὐράνια Βασιλεία ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (Ματθ. ε' 9).

Μὴ ἔχοντας τρόπο νὰ στείλω στὸ κάθε ἕνα ἀπὸ σᾶς τὸ γράμμα αὐτό, τὸ ἀποστέλλω σὲ ὅλους ἐκείνους πού ἔχω τὴν διεύθυνσι, καὶ μέσω αὐτῶν ἀπευθύνομαι σὲ κάθε ἕναν ἀπὸ σᾶς, καὶ ἐλπίζω ὅτι, εἰ δυνατόν, ὅλοι οἱ μαθητὲς μου, ἀγόρια καὶ κορίτσια, θὰ τὸ ἀναγνώσουν καὶ ὅτι τὰ λόγια μου θὰ πέσουν μέσα στὴς καρδιὲς σας καὶ θὰ ἀφήσουν τὴν σφραγίδα τους πάνω στὴς ψυχές σας. Ἀποχαιρετῶ κάθε ἕναν ἀπὸ σᾶς καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ σὲ σᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι Παντοδύναμος καὶ Ἐλεήμων καὶ εἶθε νὰ σᾶς εὐλογῇ, νὰ σᾶς διαφυλάσῃ καὶ νὰ σᾶς ὁδηγῇ σὲ ὅλα τὰ καλὰ! Αὐτῶ πρέπει δόξα εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

† Ἱερομόναχος Ἰωάννης

(*) Ἐκ τοῦ Διαδικτύου. Τὸ κείμενο αὐτὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐγράφη τὸν Αὐγουστο τοῦ 1927, ὅταν ἦταν ἀκόμη Ἱερομόναχος καὶ Καθηγητὴς Θρησκευτικῶν στὴν δευτεροβάθμια ἐκπαίδευσιν στὴν Γιουγκοσλαβία.

β. Δύο θαυμαστὰ περιστατικὰ ἐκ τοῦ Βίου Αὐτοῦ

Πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ*

Ἡ γηραιά Μοναχὴ Αὐγουστα, ἀπὸ τὸ Ἡσυχαστήριον τῆς Γεροντίσσης Ἀριάδνης τοῦ Σαν Φραντσίσκο, διηγεῖται:

«Υπέφερα πάρα πολύ... Τὸ 1939 ἔστειλα τὴν θυγατέρα μου στὴν Ἰταλία, στὸν σύζυγό της. Ὁ σύζυγός της τὴν συνάντησε στὸ πλοῖο, τὴν πῆρε στοὺς γονεῖς του, ἔζησε μαζί της 11 ἡμέρες καὶ κατόπιν αὐτὸς μετατέθηκε στὴν Ἀφρική. Ὅταν ἀνεχώρησε, οἱ συγγενεῖς του εἶπαν στὴν κόρη μου, ὅτι ἔπρεπε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι τους. Μὴ καὶ δὲν γνώριζε τὴν γλῶσσα καὶ ἦταν μόνον 17 ἐτῶν, μοῦ ἔγραφε ἀπελπιστικὰ γράμματα. Προσευκίθηκα ἀρκετὰ. Πέρασαν δυὸ μῆνες...

Πήγαινα καθημερινῶς στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Σαγγάνης, ἀλλὰ ἡ πίστις μου ἄρχισε νὰ κλονίζεται. Ἔτσι, ἀποφάσισα νὰ μὴ πηγαίνω στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ νὰ ἐπισκέπτωμαι γνωστούς γιὰ τὸν λόγο αὐτό, δὲν βιαζόμουν πλέον νὰ ἐγείρωμαι ἔνωρις τὸ πρωτῆ.

Ὁ δρόμος μου περνοῦσε ἀπὸ τὸν Ναό, καὶ ἐκεῖ ἄκουσα ψαλμωδία ἐντὸς αὐτοῦ. Εἰσῆλθα μέσα. Ὁ Δέσποτας Ἰωάννης λειτουργοῦσε. Τὰ Βημόθυρα ἦσαν ἀνοικτὰ. Ὁ Δέσποτας ἐκφωνοῦσε: «*Λάβετε, φάγετε, τοῦτο ἐστὶ τὸ Σῶμά μου...*», καὶ «*... τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμα μου... εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν*», καὶ ἐν συνεχείᾳ γονάτισε καὶ ἔκανε μία στρωτὴ μετάνοια.

Ἐκείνη τὴν στιγμὴ εἶδα τὸ Δισκοπότηρο μὲ τὰ Ἅγια Δῶρα ἀκάλυπτα καὶ τότε ἀκριβῶς, μετὰ τοὺς λόγους τοῦ Δέσποτα [καὶ τὴν εὐλόγησι γιὰ τὸν καθαγιασμό], **μία φλόγα κατῆλθε ἀπὸ ψηλὰ καὶ εἰσῆλθε στὰ Ἅγια!** Τὸ σχῆμα της ἦταν σὰν τουλίπας, ἀλλὰ μεγαλύτερο. Οὐδέποτε στὴν ζωὴ μου διενόθηκα ὅτι θὰ ἔβλεπα τὸν πραγματικὸ καθαγιασμὸ τῶν Δώρων σὰν φλόγα!...

✠ Ἡ πίστις μου ἀναζωπυρώθηκε. Ὁ Κύριος μου φανέρωσε τὴν πίστι τοῦ Δέσποτα καὶ αἰσθάνθηκα ἐντροπὴ γιὰ τὴν δική μου ἀπιστία...».

Θεῖον Φῶς*

Μία γηραιὰ Μοναχὴ διηγήθηκε, ὅτι ὅταν αὐτὴ καὶ ἄλλες Ἀδελφές ἔμεναν στὴν Μονὴ τῆς Λέσσα στὴν Γαλλία, ὁ Μακάριος Ἰωάννης ὅποτε τοὺς ἐπισκεπτόταν συνήθιζε νὰ κατευθύνεται σὲ μία Εἰκόνα στὸν Ναό, αὐτὴν τῆς Θεοτόκου τῶν Ἰβήρων τῆς Πορταίτισης, ἡ ὁποία ὅπως φαίνεται τοῦ ἄρεσε πάρα πολύ, καὶ ἐνώπιόν της προσευχόταν.

Μία φορὰ πού ἦταν ἔτσι προσευχόμενος πρὸ αὐτῆς τῆς Εἰκόνας, ἡ Μοναχὴ εἰσῆλθε στὸν Ναό καὶ ἀντίκρυσε τὸν Ἅγιο Ἰωάννη νὰ περιβάλλεται ἀπὸ λαμπρὸ Φῶς καὶ νὰ ἴσταται ὄχι στὸ ἔδαφος, ἀλλὰ νὰ αἰωρῆται ἐπάνω ἀπὸ αὐτό!...

(*) *Μετάφρασις-διασκευὴ ἀπὸ τὸ βιβλίον «Blessed John the Wonderworker», σελ. 427-428 καὶ 129, St. Herman of Alaska Brotherhood, 3d ed., Platina, CA 1987.*

γ. Δύο Θαύματα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ κάπνισμα*

Ἦσαν δύο ρωσίδες ἀδελφές, ἡ μία χίρα ἰατρός καὶ ἡ ἄλλη πού ἔμεινε ἀνύπαντρη, οἱ ὁποῖες διέμεναν σὲ πόλι πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Τζόρντανβιλ τῆς Νέας Ὑόρκης τῶν Η.Π.Α.

Αὐτὲς ἦσαν πιστὲς καὶ δραστήριες στὴν Ἑνορία τους, καθὼς καὶ συχνὲς προσκυνήτριες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἡ δευτέρη ἀπὸ αὐτές, ἀπέκτησε τὴν βλαβερὴ συνήθεια τοῦ καπνίσματος καὶ δὲν μπορούσε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτήν. Συνέβη κάποτε νὰ ἀρρωστήσῃ καὶ ἀπεφάσισαν καὶ οἱ δύο ἀδελφές νὰ γράψουν ἕνα γράμμα στὸν Ἅγιο Ἀρχιεπίσκοπο Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἦταν στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη (δεκαετία τοῦ '50) καὶ νὰ τοῦ ζητήσουν νὰ προσευχηθῇ γιὰ τὴν ἀσθενή, ὥστε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ κάπνισμα.

Μία ἐβδομάδα ἀργότερα, ὅταν ἡ ἀσθενὴς δέχθηκε ἐπίσκεψι τῆς ἀδελφῆς της στὸ νοσοκομεῖο, τῆς εἶπε παραξενεμένη:

«Καὶ πρέπει νὰ συμβαίη. Θέλω νὰ καπνίσω καὶ δὲν μπορῶ. Βάζω τὸ τσιγάρο στὸ στόμα μου, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται τόσο ἀπδιαστικό, ὥστε τὸ πετῶ ἀμέσως. Δὲν μπορῶ νὰ καπνίσω πλέον»!...

Τότε αὐτὲς κατενόησαν, ὅτι ὁ χρόνος πού χρειαζόταν γιὰ νὰ φθάσῃ ἕνα γράμμα στὴν Εὐρώπη ἦταν μία ἐβδομάδα.

Πράγματι, μετὰ μία ἀκόμη ἐβδομάδα ἔλαβαν τὴν ἀπάντησι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου:

«Ἐλαβα τὸ γράμμα σας καὶ προσεύχομαι γιὰ σᾶς»!...

(*) Ἀφήγησις αὐθηκούου μάρτυρος.

Σύγχρονη θεραπεία παιδιοῦ*

Συμμετεῖχα στὴν κατασκίνωσι ἐφήβων στὸ Κάμπ Νάζαρετ τῆς Πενσυλβάννια τῶν Η.Π.Α. τὸν Ἰούλιο τοῦ 2000. Μοῦ ζητήθηκε νὰ ὁμιλήσω γιὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη σὲ ἕναν θάλαμο ἀγοριῶν, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀφιερωμένος στὸν Ἅγιο Δέσποτα Ἰωάννη. Ἀφοῦ τοὺς ὠμίλησα γιὰ τὴν προσωπικὴ μου εὐλάβεια πρὸς Αὐτὸν καὶ τοὺς διηγήθηκα τὸν Βίον του, ἀποφάσισα

να χρίσω τὰ παιδιὰ μὲ λαδάκι ἀπὸ τὴν κανδήλα τοῦ Ἁγίου.

Ἦταν ἓνα παιδί, τὸ ὁποῖο ἤθελε νὰ τοῦ χρίσω ὄχι μόνον τὸ μέτωπο, ἀλλὰ καὶ τὸ πληγιασμένο του γόνατο. Τὸ ἔκανα καὶ ἀφοῦ εὐλόγησα τὰ παιδιὰ, ἔφυγα.

Τὸ ἄλλο πρωῒ, ὑπῆρχε μεγάλη φασαρία στὸν θάλαμο καὶ πολλὰ συνεπαρμένα παιδιὰ βοῦϊζαν γιὰ τὰ τελευταῖα νέα! Τὸ παιδί πού τοῦ ἔχρισα τὸ γόνατο, εἶπε ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης (στὴν πραγματικότητα ἢ σὲ ὄνειρο, δὲν μπορούσε νὰ βεβαιώσῃ) ἦλθε μέσα στὸν θάλαμο, φορώντας ἓνα ἀπλὸ ράσο, ἐπιτραχήλιο καὶ ὠμόφορο, μὲ μία ράβδο, εὐλόγησε τὸ γόνατο τοῦ παιδιοῦ μέσα σὲ ἓνα «ὑπερφυσικὸ φῶς», ἐστράφη καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸ θάλαμο ὅλος χαμόγελο!

Ξυπώντας τὸ ἐπόμενο πρωῖνὸ, τὰ τραῦμα τοῦ παιδιοῦ εἶχε ἐξαφανισθῆ καὶ εἶχε καὶ τὰ δύο του γόνατα ἐντελῶς ὑγιῆ!

Μεγάλος εἶναι ὁ Ἅγιος καὶ ἡ ἀγάπη του γιὰ ὅλους ἐμᾶς ἐν Χριστῷ. Εἶθε νὰ πρεσβεύη γιὰ μᾶς σὲ αὐτοὺς τοὺς φοβεροὺς καιροὺς!

π. Ἰωάννης Σταυρόπουλος.

(*) Ἐκ τοῦ Διαδικτύου.

Ἐνισχύσατε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...

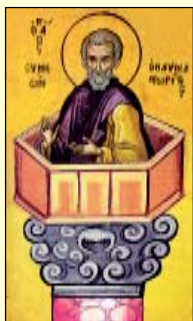
Προϋπολογισμὸς ἐργασιῶν

Μαρμαρόστρωσις Δαπέδου: € 220.000

• Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνσι:
Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ

• ἢ κατατίθενται στοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς λογαριασμῶν μας στὶς Τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587, ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68,
ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 0026-0273-95-0100391131, καὶ NOVA: 0002928036.

Ποῖον τὸ ἔργον τοῦ Μοναχοῦ;

Ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὁρει*
(ΣΤ΄ αἰὼν - μνήμη αὐτοῦ: 24η Μαΐου)

Τὸ ἔργο τοῦ Μοναχοῦ εἶναι νομίζω ἡ ἐγκράτεια, ὥστε νὰ ἡρεμοῦν σὲ αὐτὸν οἱ ἡδονὲς τοῦ σώματος, νὰ ἔχη στὴν ψυχὴ του εἰρήνη, νὰ ψάλλῃ συνεχῶς, καὶ νὰ προσεύχεται ἀδιαλείπτως μὲ τὸν νοῦ του· τὸ ἔργο τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μὲ ταπεινὴ καρδιὰ ὑπακοή, διὰ τῆς ὁποίας καὶ ὁ Χριστὸς ἐδιάλεξε τὸν θάνατο, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, γιὰ νὰ θανατώσουμε καὶ ἐμεῖς διὰ

μέσου αὐτῆς τὶς ἐπιθυμίες τῆς σαρκὸς καὶ νὰ κλαίμε τότε σὲ ἐξομολόγησι, καὶ νὰ προσευχόμεθα μὲ συντριβὴ καρδιάς σὰν τὸν Τελώνη· ἡ φωνὴ νὰ εἶναι σύμμετρη καὶ ὁ λόγος εὐτακτος, ἡ δὲ διαγωγή μὲ πραότητα καὶ ἡσυχία. Ἔργο τοῦ Μοναχοῦ εἶναι νὰ μὴ ὀρκίζεται οὔτε στὸ ἐλάχιστο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Πίστεψέ με ἢ Συγχώρησέ με, ἡ φυγὴ τῶν σκανδάλων τῆς φιλαργυρίας, ἡ μετάδοσις τῶν πραγμάτων, καὶ ὄχι μόνον τὸ νὰ μὴ καταλαλῇ κάποιον, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀνέχεται οὔτε αὐτὸν ποὺ καταλαλεῖ· νὰ συμπάσχη μὲ αὐτοὺς ποὺ εἶναι σὲ ὁδὴν καὶ νὰ νίπητὰ τὰ πόδια τῶν ἀδελφῶν, καὶ νὰ τοὺς διακονῇ στὶς ἀνάγκης τους, νὰ μὴ νικᾶται δὲ ἀπὸ τὸ φοβερὸ πάθος τῆς ὑπερηφανίας, ἀλλὰ νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτοῦ του ἔσχατο πάντων...

Ἔργο τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἡ σωφροσύνη τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς· ἂν δὲ σὲ κάποιον ἀπὸ σᾶς, ἀδελφοί, εἰσέλθῃ λογιμὸς ἀκαθαρσίας, ἄς βοᾷ μὲ δάκρυα τὰ ἐξῆς πρὸς τὸν Θεὸ μὲ συνοχή πνεύματος καὶ ὁλολυγμὸ καρδιάς:

«Δέσποτα Χριστέ, ὁ τῶν οἰκτιρῶν καὶ τοῦ ἐλέους Θεός, ὁ πάσης παρακλήσεως Κύριος, ὁ αἰεὶ ὢν καὶ διαμένων εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ μόνος φιλόστοργος Πατήρ, ὁ τοὺς ἐπὶ Σοὶ πεποιθότας μὴ κατασχύνων, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει Σου τὸ ἀγαλλιάμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με· Σὺ γὰρ οἶδας, ὁ μόνος πάντα εἰδώς, ὃν οὐδὲ τῶν τῆς καρδιάς κρυφίων λαθεῖν δύναται, ὡς οὐκ ἐμῆς εἰσι ταῦτα γνώμης γεώργιον, ἀλλὰ κατὰ πολὺ μοι τὸ ἀκούσιον ἐπεφύη. Μνήσθητι ὅτι χεῖρς εἰμι, καὶ μὴ εἰς κατάκοιμα λογισθῆτω μοι. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῶν· ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ Σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν Σου ἐλπῶ· ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ Σὺ, ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς».

Αὐτὰ νὰ προσεύχεται ὁ πολεμούμενος ἀπὸ ρυπαροῦς λογιμοῦς· κατόπιν, ρίψε τὴν ἀσθένειά σου ἐνώπιον τῆς ἀγαθότητός Του, καὶ Αὐτὸς μὲ τὰ νῦτα Του ἀμέσως θὰ σὲ ἐπισκιάσῃ. Νὰ ἀποστρέψετε, λοιπόν, ἀδελφοί, τοὺς ρυπαροῦς λογιμοῦς, τοὺς ὁποίους γεννᾷ ἡ γεμάτη κοιλιὰ· νὰ ἐπιδιώκετε μᾶλλον τὴν εἰρήνην καὶ τὸν ἁγιασμό, ἄνευ τῶν ὁποίων κανεὶς δὲν θὰ ἰδῇ τὸν Κύριο, ὁ Ὅποιος καὶ δὲν μᾶς ἀπέκρυψε τὶς πονηρίες τοῦ ἐχθροῦ· διότι, λέγει, δὲν ἀγνοοῦμε τὰ νοήματά του...

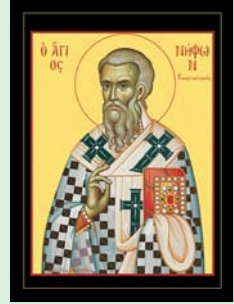
Ἄντισταθῆτε, λοιπόν, γενναῖοι ἀθληταί, ἀνακρίνοντας συνεχῶς τοὺς ἑαυτοὺς σας, καὶ θὰ φύγῃ ἀπὸ σᾶς ἡ ἐνέργεια τῆς ἁμαρτίας... Ἀκόμη δὲ καὶ τὰ λόγια τοῦ στόματός σας νὰ εἶναι ἄρτυμένα μὲ τὰ δάκρυα τῆς καρδιάς σας...

(*) *Νικηφόρου Μαγίστρου Ἀντιοχείας*, PG τ. 86 (2), στλ. 3013-3017/Βίος τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Νέου, Κεφ. Δ΄, §§ λα΄, λγ΄ καὶ λδ΄. • Εἶθε νὰ ἐκδοθῇ κάποτε ὁ ἐκτενέστατος καὶ πολυωφελέστατος αὐτὸς πλήρης Βίος!

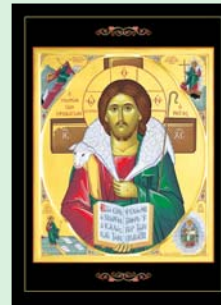
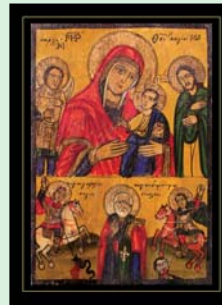
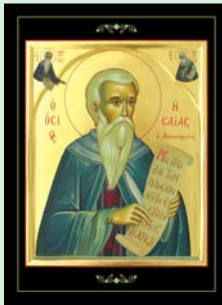
Νέες Κάρτες Ἱερῶν Εἰκόνων

ἘΞΕΔΟΘΗΣΑΝ καὶ κυκλοφοροῦν οἱ ἐξῆς νέες Κάρτες με Ἱερὲς Εἰκόνες ἐκ τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας:

- Ἀριθ. 5: Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ·
- Ἀριθ. 6: Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ·

- Ἀριθ. 7: Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα·
- Ἀριθ. 23: Ἡ Ὁσία Μυρτιδιώτισσα ἡ Ἀσκήτρια·
- Ἀριθ. 34: Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Ἀρχιεπίσκοπος Σαγγῆς καὶ Σὰν Φραντσίσκο·
- Ἀριθ. 35: Ὁ Ἅγιος Νήφων Ἐπίσκοπος Κωνσταντιανῆς·

- Ἀριθ. 36: Ὁ Ὅσιος Ἡσαΐας ὁ Ἀναχωρητής·
- Ἀριθ. 37: Παναγία Θαλασσινή·
- Ἀριθ. 38: Ὁ Ποιμὴν τῶν Προβάτων ὁ Μέγας·
- Ἀριθ. 39: Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Νέοι Ἱεράρχαι Φώτιος ὁ Μέγας Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ Μάρκος ὁ Εὐγενικός·

• Σχήμα: 13 × 18 ἐκ. • Τιμὴ ἐκάστης: 0,50 €

☉ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310
Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,
E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

